

LXXIV.

Udkast til Lov

om

en Forandring i Arveretten i den nedstigende Linie.

(Forelagt Landsthinget den Afte November 1857.)

Fra 1ste Mai 1858 tage Mand og Dvinde uden Hensyn til Kjønsforskjellen lige Arv i den nedstigende Linie ligesom udenfor denne, og ophæves som Følge heraf Frdn. 21de Mai 1845 § 2 og D. L.'s 5—2—29.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Ved det Lovudkast, angaaende Fruentimmers Myndighed, der er forelagt Rigsdagen, saavel som ved flere Bestemmelser i Udkastet til en Næringslov, der ligeledes er forelagt Rigsdagen, er der alt, saafremt disse Forslag maatte vinde Lovskraft, fæet et betydeligt Skridt til at skaffe Dvinde den Retsstilling, paa hvilken de efter Samfundsforholdenes nuværende Udvikling tør antages at have et billigt og retsfærdigt Erav. Imidlertid staaer der endnu et Punkt tilbage, hvor Lovgivningsmagten synes at burde komme Tidens Fordringer imøde. Medens nemlig Frdn. 21de Mai 1845 i Principet har opgivet den Indflydelse, som ved D. L.'s 5—2—29 var tillagt Kjønsforskjellen med Hensyn til Arveret, har dog sammes § 2 i Henseende til den nedstigende Linie vedligeholdt

den ældre Bestemmelse som Regel og blot tillæet Forældre det frit at tillægge Datter lige Lov med Søn eller paa anden Maade indenfor denne Grændse at søge den hende tilkommende Arvelod. Allerede dengang hævdede flere Stemmer sig for at tillægge Dvinde lige Arveret med Mand ogsaa i den nedstigende Linie, og selv om en Forfrist som den, der indeholdes i Frdn. 21de Mai 1845 § 2, skulde kunne ansees hensigtsmæssig som et Overgangsled, hvilket Distrikternes Provindstaaender i sin Tid synes at have antaget (see Roesk. Stændertid. for 1844 XXIX, LIV—LV), maadog i alt Fald nu det Tidspunkt være indtraadt, hvor det ikke kan have nogen Betænkelse fuldstændig at gennemføre det Princip, der i og for sig maa ansees stemmende med Retfærdighedens Grundsætninger og sikkert ogsaa vil findes stemmende med den nationale Tænkemaade. Den gjældende Lovgivning frembyder derhos mange andre Bele, ad hvilke de Hensyn til Familiens Læve, som formeentlig alene kunne anføres til Forsvar for Bibeholdelsen af Forfristerne i Frdn. 21de Mai 1845 § 2, kunne fyldestgøres, i hvilken Henseende det vil være tilstrækkeligt at henvise til Bestemmelserne i Frdn. 21de Mai 1845 § 23 om Forældrenes Testationsret, i Frdn. 13de Mai 1769 og 22de Novb. 1837,